

**МАТЕРІАЛИ ІІ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
ІНТЕРНЕТ - КОНФЕРЕНЦІЇ
«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ОБЛІКОВО - АНАЛІТИЧНОГО
ПРОЦЕСУ В УПРАВЛІННІ
ПІДПРИЄМНИЦЬКОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ»**

**25 листопада 2014р.
м. Мукачево**

Міністерство освіти і науки України

Мукачівський державний університет

**Державна вища техніко-економічна школа
ім. Броніслава Маркевича в Ярославі, Польща**

**Вища школа міжнародного підприємництва ISM Словаччини в
Пряшеві (Словаччина)**

Федерація професійних бухгалтерів і аудиторів України

Кафедра обліку та фінансів

ВПГО «Спілки аудиторів України»

**«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ОБЛІКОВО - АНАЛІТИЧНОГО
ПРОЦЕСУ В УПРАВЛІННІ
ПІДПРИЄМНИЦЬКОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ»**

**МАТЕРІАЛИ II МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ ІНТЕРНЕТ - КОНФЕРЕНЦІЇ**

25 листопада 2014р.

м. Мукачево

УДК 657:658
ББК 65.052.2
А43

Актуальні проблеми обліково – аналітичного процесу в управлінні підприємницькою діяльністю: Матеріали II Міжнародної науково-практичної інтернет - конференції, 2014 р., 25 листопада, м. Мукачєво. – 354с.

Рекомендовано до друку вченою радою Мукачєвського державного університету (протокол №6 від 23 грудня 2014р.)

Збірник містить тези доповідей вітчизняних та іноземних учасників, які були розглянуті на другій Міжнародній науково-практичній інтернет - конференції «Актуальні проблеми обліково – аналітичного процесу в управлінні підприємницькою діяльністю», яка відбулася 25 листопада 2014 р. у м. Мукачєво. У публікаціях висвітлено широке коло питань теоретичних і прикладних аспектів обліку, аналізу, аудиту та інших економічних напрямів.

Для студентів, науковців, а також фахівців-практиків усіх галузей економіки.

Матеріали друкуються в авторській редакції. Редакційна колегія не несе відповідальності за достовірність статистичної та іншої інформації, що надана в рукописах, та залишає за собою право не розділяти поглядів деяких авторів на ті чи інші питання, розглянуті на конференції.

Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за підбір, точність наведених фактів, цитат, економіко-статистичних даних, галузевої термінології, інших відомостей.

Редакційна колегія:

Черничко Т.В. – д.е.н., професор кафедри обліку та фінансів,
Реслер М.В. - к.е.н., доцент, Ліба Н.С. - к.е.н., доцент, Максименко Д.В. -
к.е.н., доцент, Головачко В.М. - к.е.н., доцент, Попович В.І. - к.е.н.,
доцент, Голубка Я.В. - к.е.н., доцент.

Вареник В.М., Крикливець Я.О. Теоретичні аспекти управління ризиками страхової компанії	228
Вареник В.М., Солодка В.І. Проблеми кредитування малого та середнього бізнесу в Україні	229
Вареник Ф.М., Шевцова С.В. Забезпечення фінансової рівноваги на підприємстві	230
Вдовенко Л.О., М'яковська А.С. Фінансово-кредитне забезпечення агропромислового виробництва	233
Вдовенко Л.О., Недомовна В.М. Зарубіжний досвід кредитування аграрного сектора та реалії застосування в Україні	235
Вельховацька К.О. Зарубіжний досвід організації споживчого кредитування	237
Владечак Т. В. Формування інноваційного потенціалу підприємства – важель забезпечення конкурентоспроможності національної економіки	241
Глазко Н.Д. Особливості фінансування соціальної сфери	243
Гончарук В. О. Акцизний податок та його розвиток в Україні	246
Горбатюк Г.І. Кредитоспроможність підприємств як фактор їх фінансової стійкості	248
Зінчук Т.А. Особливості фінансового забезпечення сільськогосподарських підприємств	250
Когут Л.І. Фіктивне банкрутство в практиці вітчизняних підприємств та засоби його запобігання	251
Кравчук О.В. Страхування як метод управління фінансовими ризиками аграрних формувань	254
Кузнецова С.А., Макаренко О.І. Інвестиційна привабливість підприємств в Україні	256
Кузнецова С.А., Чердніченко Т.Г. Синергія як основний фактор формування нових можливостей розвитку фінансової системи України	257
Куракова К.В. Овердрафт при кредитуванні поточної діяльності сільськогосподарських підприємств	257
Мирошніченко Я.В. Управління фінансовими ризиками на підприємстві	260
Михальчинець Г.Т. Спрощена ситема оподаткування як фінансово-кредитний регулятор розвитку малого бізнесу в Україні	261
Мінасва А.С. Кредитні ризики сільськогосподарських підприємств	263
Нездойминога О. Є. Планування як інструмент управління кредитними ризиками банку	266
Панько М.В. Тенденції змін показників економічної складової структури економіки Закарпатської області	269
Петричко М.М. Інвестиційне забезпечення як фактор ефективного інноваційного розвитку	271
Радченко О.Д. Когерентність бюджетних програм, спрямованих на фінансові послуги для суб'єктів аграрного бізнесу	274

внутрішнього та зовнішнього середовища. Тому в процесі дослідження сутності інноваційного потенціалу крім внутрішніх факторів, було зроблено акцент на необхідності врахування впливу зовнішніх факторів, до яких віднесено діючу систему державного регулювання інноваційної діяльності та стан ринку інноваційної продукції.

Роблячи висновок слід наголосити, що ефективність інноваційної політики підприємства залежить від ступеня готовності суб'єкта до сприйняття інновацій. Тому при формуванні інноваційного потенціалу можна запропонувати проведення діагностики його дієвості шляхом проведення маркетингу інноваційних переваг.

Проведені нами дослідження показали, що лише комплексний підхід до формування інноваційного потенціалу та постійний моніторинг інноваційних потреб допоможе створити дієвий механізм інноваційного забезпечення та сформулювати систему конкурентних переваг підприємства.

Література:

1. Бойко Є. І. Механізми регулювання розвитку промислового виробництва регіону / Є. І. Бойко, М. П. Горін // Соціально-економічні дослідження в перехідний період. Регіональна політика: досвід ЄС та його адаптація до умов України : зб. наук. праць. — Львів : НДІСЕП, 2003. — Вип. 5. — Ч. 1. — 458 с.
2. Портер М. Конкуренція / М. Портер. — [пер. с англ. / под ред. Я. В. Заблоцкого]. — М. : Вільямс, 2001. — 495 с.
3. Портер М. Международная конкуренция / М. Портер. — [пер. с англ. / под ред. В. Д. Щетинина]. — М. : Междунар. отношения, 1993. — 896 с.

УДК 336.52

*Глазко Н.Д., асистент кафедри обліку та аналізу,
Вінницький національний аграрний університет*

ОСОБЛИВОСТІ ФІНАНСУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ

Соціально-економічні перетворення в країні передбачають формування нової системи принципів механізму розподілу бюджетних коштів, що в сукупності з ефективним управлінням використання забезпечить їх найбільшу віддачу і результативність.

Таким чином, *бюджетне фінансування* займає провідну роль у фінансуванні соціальної сфери. Нажаль сам механізм бюджетного забезпечення не є досконалим та потребує подальшого удосконалення. Потребує змін порядок фінансування соціальних видатків, саме початкові стадії: планування та прогнозування. При цьому необхідно переглянути міжбюджетні відносини та відносини держави і підприємницького сектору, громадських організацій. Не менш важливою має стати розробка методичних підходів до оцінки бюджетної політики в соціальній сфері.

Категорію «фінансове забезпечення» та забезпечення соціальної сфери з різних джерел вивчали наступні вчені та автори багатьох праць такі, як Бобровська О., Голубцова Я., Кірейцев Г., Кириленко О., Корнієнко О., Макаренко П., Овчарова Н., Павлюк К., Полозенко Р., Стойка А., Федосов Р., Чугунов І., Шевченко Н.

Посилення контрольних заходів лише призводить до значного збільшення обсягів фінансових порушень. Такі великі темпи обсягів фінансово-бюджетних порушень, призведуть до реальної загрози дестабілізації бюджетного процесу. Все це може призвести до невиконання бюджетних надходжень на загальнодержавному та місцевому рівнях, значного збільшення бюджетної заборгованості, а саме головне до переливання бюджетних коштів з напрямів підтримки важливих для суспільства державних цільових програм до різних сумнівних проектів розвитку.

Тому постає потреба у посиленні, з початку, регіонального фінансового контролю із застосуванням програмно-цільового підходу, який здатний підвищити відповідальність

розпорядників бюджетних коштів за результати реалізації бюджетних програм.

Фінансування соціальних заходів, крім бюджетів усіх рівнів, проводять також і позабюджетні соціальні фонди, незалежні від регіональних і місцевих бюджетів. Ефективне державне управління фондами значно вплине на розвиток соціальної сфери України.

Об'єктами механізму формування та реалізації бюджетної політики в соціальній сфері виступають фінансові ресурси держави, які акумулюються в бюджеті та позабюджетних фондах, фінансові ресурси недержавних організацій та суб'єкти підприємницької діяльності, що розподіляються та забезпечують розвиток соціально-економічних процесів, стосовно реалізації соціальних потреб та інтересів особи, суспільства, держави.

Механізм формування та реалізації бюджетної політики в соціальній сфері відбувається на основі фінансового забезпечення. Даний механізм реалізується на основі встановлених систем фінансування, які здійснюються в таких формах: самофінансування, кредитування, інвестування, бюджетне фінансування.

Виділяють такі форми бюджетного фінансування: кошторисне фінансування, бюджетні інвестиції або проектне фінансування, бюджетні кредити, державні трансферти, бюджетне дотування, бюджетне резервування тощо.

Джерелами фінансування соціальної розбудови села є асигнування державного і місцевих бюджетів, позабюджетних та спеціальних фондів, власні нагромадження підприємств, організацій і громадян, кредитні ресурси, кошти від приватизації майна, благодійних фондів тощо. Значним впливом з економічної сторони суб'єктів господарювання і держави на розвиток соціально-економічних процесів в сільській території є інвестиційна діяльність.

Забезпечення соціальної сфери сільських територій повинно відбуватися за рахунок прогнозування, планування та створення оптимальної концепції на основі таких джерел (рис.1)

Рис.1.3. Джерела фінансування соціальної інфраструктури сільської території*

*Розроблено автором

Отже, джерела можуть бути різноманітними, а в більшості випадків використовуються тільки незначна їх частина. Основу видаткової частини на соціальну сферу складають бюджети різних рівнів, а інші джерела займають невелику частку, яку необхідно збільшувати в майбутньому для ефективного функціонування.

Основними джерелами фінансування виступають в першу чергу звісно кошти державної касси, але їх розмір скорочується з кожним роком і тому залишаються нетрадиційні методи видатків (спонсорська допомога, бартер, залучення ідей кожного керівника галузей соціальної сфери та ін.).

Світовий досвід показує, що динамічний розвиток суспільства потребує обґрунтованого перегляду функцій і ролі держави, реформування бюджетної системи шляхом приведення її у відповідність до стратегічних та цільових завдань соціально-економічного розвитку країни.

Умови євроінтеграції, вимагають з України зобов'язань та дотримуватися світових стандартів забезпечення фінансової стабільності, високого рівня економічної активності й соціальних стандартів, збалансованого розвитку відповідно до постійних змін у світі, враховуючи інновації.

Таким чином, створити ефективну модель раціонального використання бюджетних коштів у нинішніх умовах досить важко. Оскільки встановити межу, де починаються та де закінчуються повноваження органів виконавчої влади у сфері соціально-економічного й культурного розвитку виходячи з норм законодавства, та з'ясувати, чи достатній для цього виділяється фінансовий ресурс із державного бюджету, дуже проблематично. А без чітко визначених параметрів делегованих повноважень сподіватися на їх успішне виконання не доводиться.

Забезпечення ефективного використання бюджетних коштів сприятиме стабільності фінансової системи держави, зможе позитивно впливати на кількісні та якісні показники економічного життя країни.

Література:

1. Бобровська О. Грошові потоки фінансового забезпечення соціальної сфери як об'єкт фінансового менеджменту / О. Бобровська, О. Слабінська // Держава і ринок. [Електронний ресурс] / Режим доступу до журн.: <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/putp/2010-2/doc/3/01.pdf>.
2. Голубцова Я. К. Якість фінансування соціальної сфери в Україні [Електронний ресурс] / Я. К. Голубцова // Управління розвитком. - 2014. - № 4. - С. 144-147. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Uproz_2014_4_62.pdf
3. Корнієнко О.В. Проблеми бюджетного фінансування соціальної сфери та шляхи їх вирішення / О.В. Корнієнко // Економічний простір.-2011.-№ 46.-С. 171-179.
4. Макаренко П.М. Фінансування соціальної сфери сільських територій / П.М. Макаренко, О.А. Ляшенко // Всеукраїнський науково-виробничий журнал «Інноваційна економіка».[Електронний ресурс] / Режим доступу до журн.: http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/inek/2010_3/231.pdf.
5. Овчарова Н.В. Проблеми та перспективи бюджетного забезпечення соціальної сфери в Україні / Н.В. Овчарова // Економічні науки. Серія Облік і фінанси. - 2010. - Випуск 7 (25). - Ч. 5 - С. 138-148.
6. Овчарова Н.В. Сутність механізму формування та реалізації / Н.В. Овчарова // вісник Університету банківської справи національного банку України.- 2010.- №1 (7) березень.- С. 26-29.
7. Полозенко Д.В. Соціальна сфера України та її фінансове наповнення / Д.В. Полозенко // Ринок праці та зайнятість населення.-2010.-№2.-С.7-11.
8. Стойка А. Фінансування соціальної сфери: джерела і шляхи диверсифікації / А. Стойка // Донецький державний університет управління. - 2010. [Електронний ресурс] / Режим доступу до журн.: http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Dums/2010_2/10savdsd.pdf.

9. Шевченко Н.В. Проблеми підвищення ефективності державного фінансового контролю в соціальній сфері / Н.В. Шевченко . [Електронний ресурс]/ Режим доступу до журн.: http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/pprbsu/2010_29/10_29_36.pdf.

10. Сайт аудиторської палати. [Електронний ресурс]/ Режим доступу: <http://apu.com.ua/>

УДК 336.2

*Гончарук В. О., студент,
Науковий керівник: к.е.н., доцент
кафедри фінансів і кредит Крамаренко О. М.
Миколаївський національний аграрний університет*

АКЦИЗНИЙ ПОДАТОК ТА ЙОГО РОЗВИТОК В УКРАЇНІ

Одним з невід'ємних елементів податкових систем країн світу є сьогодні індивідуальний акциз, який в Україні має своє втілення у функціонуванні акцизного податку. Актуальність теми полягає в тому, що акцизний податок має прихований потенціал, який при раціональному використанню, може слугувати вагомим ресурсом для наповнення бюджету країни. Метою дослідження є уточнення соціально-економічної природи акцизного збору, його функцій, місця в системі непрямого оподаткування та розвитку в Україні. Проблемам оптимізації акцизного оподаткування присвячено наукові дослідження В. Іванченка [2], О. Фарадинського [6] та С. Гордієнка [7].

Акцизний збір – це вид непрямого податку, яким оподатковуються високорентабельні та монополійні товари, котрий включається в ціну товару. Платником такого виступає кінцевий споживач товару на який нараховується акциз. Термін «акциз» походить від старофранцузького слова «accise», що означає «оцінка для оподаткування». Також термін акциз міг піти від латинського «accidere», що означає «вирізати» спеціальних насічок на вимірному пристрої, який показував кількість алкогольного напою у пляшці з метою його оподаткування. Акциз поряд із митом є однією із найбільш ранніх форм оподаткування.

Акцизний збір був введений в Україні у 1992 р. Його мета – збільшити доходи бюджету за рахунок оподаткування високорентабельних товарів (не першої необхідності, які споживаються переважно населенням з рівнем доходів вище середнього).

Протягом усієї історії, найважливішим підакцизним товаром та джерелом доходу державної бюджету було виробництво та реалізація алкогольних напоїв. Іван III вперше запровадив монополію на цей вид діяльності у 1474 р. Відмітимо, що тютюнопаління в цей період було великим злочином, за який передбачалося смертна кара. [3, с. 48-52]

Акцизи завжди виступали джерелом доходу Української держави часів козачтва. Купці, які перевозили через територію України, вино та горілку салтанували податок – 1 карбованець на користь козацької старшини та церкви. Крім грошового акцизу стягували цей податок і в натуральній формі.

Визначними заходами у сфері акцизного оподаткування в Україні було запровадження було запровадження підвищених ставок на горілку, введення акцизу на коньяк та вино, та запровадження акцизні збори з виробництва та продажу пива Центральною Радою.

За історії незалежної України акцизний збір запроваджено в грудні 1991 р., коли було прийнято Закон України «Про акцизний збір», який введено у дію з 1992 р. Пізніше до переліку традиційних підакцизних товарів, якими завжди виступали алкогольні та тютюнові вироби, було додано килими і кришталь, ікра і рибні делікатеси, шоколад і автомобільні шини, вироби з хутра, одяг з натуральної шкіри. [3, с. 83-85]

Доцільно розглянути структуру надходжень від сплати акцизного податку в Україні на 1 жовтня 2014 року, тис. грн. (табл.).